

ה'שמ"ח
אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ
באתיכם: ואני נתתי לך שכס אחד על אחד אשר לקחתיו
מפי האמרי בחרבי ובקשתי:
והקרא יעקב אל בניו ואמר האספו ואגידה לכם את אשר
ב יקרא אתכם באחרית הימים: הקבצו ושמועו בני יעקב
ושמעו אל ישראל אביכם: **ויקרא אל בניו**
ויהודה אתה יודוך אחיך יודך בעלף איבך ישמתיו לך בני
אביך: גור ארזה יהיה משפר בני עליה ברע בני כהנה
וכלביא בני יקבנו: לא יסוד שבט מיהודה ויחזק מבין
רגליו עד כירבא שילה ולי יקחת עמים: אסרו לגנן עירה
ולשקרה בני אהנו כבס בניו לבשו וכבדו עבדים סוהתי:
חללי עינים מינו ולבדו שנים מחלב:
ויקרא אל בניו ויהודה אתה יודוך אחיך יודך בעלף איבך ישמתיו לך בני
אביך: גור ארזה יהיה משפר בני עליה ברע בני כהנה
וכלביא בני יקבנו: לא יסוד שבט מיהודה ויחזק מבין
רגליו עד כירבא שילה ולי יקחת עמים: אסרו לגנן עירה
ולשקרה בני אהנו כבס בניו לבשו וכבדו עבדים סוהתי:
חללי עינים מינו ולבדו שנים מחלב:
בני יוסף בן פרד
עליו ענין בנות צדעה על שור: וימרהו ודכו וישטמהו
בעלי העינים: ותשב באיתן קשתו ויפזו וזעו ידיו מיר
אביו יעקב משם רעה אבן ישראל: מאל אביו ויעורך
ואת שור ויברוך ברכת שמים מעל ברכת הרוחם רבצת
תחת ברכת שדים ורוחם: ברכת אביו גבור וברכת הורי
עד תתות לבצעת עולם תהיו לראש יוסף ולקדקדו נור
אחיו:
בגניזו זאב יוסף בבקר ואכל עד ולערב וחלק שלל: כל
אלה שבטי ישראל טעם עשר וזאת אשר דבר להם אביהם
ויברך אותם איש אשר בברכתו ברך אותם:

פלקתי והנה הראה אתי אלהים גם את יוסף: ויצא יוסף
אתם מעם ברביו וישתחו לאפיו ארצה: וינקה יוסף את
שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה
בשמאלו: וימון ישראל וגש אליו: וישלח ישראל את
ימינו וישת על ראש אפרים והוא העניו ואת שמאלו על
ראש מנשה שלל את ידיו כי מנשה הבכור: ויברך את
יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו אברהם
ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה: המלאך
הגאל אתי מכל יד יברך את הנשיות ויקרא בהם שמי
וגש אבתי אברהם ויברך וידעו לרב בקרבן אפרים: וירא
יוסף כרושית אביו ודימינו על ראש אפרים וירע בעיניו
ותמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש
מנשה: ויאמר יוסף אל אביו לכן אני ביהו הבכר שים
ימינו על ראשו: ויקרא אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם
הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו
וכדעו יהיה מלא העינים: ויברכם ביום ההוא לאמור בן
יבדך ישראל לפני יוסף אלהים כאפרים ובמנשה וישם
את אפרים לפני מנשה:
ויקרא אל בניו ויהודה אתה יודוך אחיך יודך בעלף איבך ישמתיו לך בני
אביך: גור ארזה יהיה משפר בני עליה ברע בני כהנה
וכלביא בני יקבנו: לא יסוד שבט מיהודה ויחזק מבין
רגליו עד כירבא שילה ולי יקחת עמים: אסרו לגנן עירה
ולשקרה בני אהנו כבס בניו לבשו וכבדו עבדים סוהתי:
חללי עינים מינו ולבדו שנים מחלב:
בני יוסף בן פרד
עליו ענין בנות צדעה על שור: וימרהו ודכו וישטמהו
בעלי העינים: ותשב באיתן קשתו ויפזו וזעו ידיו מיר
אביו יעקב משם רעה אבן ישראל: מאל אביו ויעורך
ואת שור ויברוך ברכת שמים מעל ברכת הרוחם רבצת
תחת ברכת שדים ורוחם: ברכת אביו גבור וברכת הורי
עד תתות לבצעת עולם תהיו לראש יוסף ולקדקדו נור
אחיו:
בגניזו זאב יוסף בבקר ואכל עד ולערב וחלק שלל: כל
אלה שבטי ישראל טעם עשר וזאת אשר דבר להם אביהם
ויברך אותם איש אשר בברכתו ברך אותם:
תורה צוה לנו משה מן השם קהלת יעקב: ויהי בישון מלך
בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: ויהי ראובן ואל ימות
ויהי מתינו מספר:
וזאת ליהודה ויאמר שמע
יתהו קול יהודה ואל יעמו תביאנו ידיו רב לו ועור מצרי
יתהו:
וליו אמר תמור וארדך לאיש חסידך אשר נפיתו במשה
תריבחו עליו מריבה: האמר לאביו ולאמו לא ראתיו ואת
אחיו לא הכיר ואת בניו לא דעו כי שמרו אמרתך ובריתך
ויצרו: וזרו משפטיו ליעקב ותורתך לישראל ישמו קטורה
באפך וכליל על מוזבחך: בודך יהיה חילו ופעל ידיו תרצה
מחך מתנים קמו ומשאיו מן יקבנו:
אמר ידיו יהיה ישכן לבצעת עליו חפר עליו כל היום ויבן
אמר ידיו יהיה ישכן לבצעת עליו חפר עליו כל היום ויבן
מפתו שכן:
מפתו שמים משל ומתחת דבצת תחת: וממנו בנות שמש
וממנו גרש ורחים: ומראש הרריקים וממנו גבעות עולם:
וממנו ארץ ומלאה ורעון שכני סנה תבואתה לראש יוסף
ולקדקדו נור אחיו: בכור שורו הדר לו וקדו ראם קריתו בהם
עמים יגשו וחדו אפסו ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי
מנשה:
מענה אלהים קנים ומתחת
זרעת עולם ויגרש מפתך איבך ויאמר השמר: וישכן ישראל
בטח בוד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אר שמו יעורפו
מל: אשיתך ישראל מי כמות עם נוטע ביהוה כגן עורך
ואשיתך בנותך ויבשנו איבך לך ואתה על בנותימו
תנוד:

אמר ילפי שהנה אבינו אברהם
מתפחד ואומר תאמר איתן
אוכלוסין שהרגתי שהנה פהם
צדיק אחד וירא שמים אחד: משל
לאחד שהנה עובר לפני פדסו
של מלך: ראה חבילה של קוצים
ונרד ונטלה והצניץ המלך וראה
אותו: התחיל מטמון מפניו: אמר
לו מפני מה אתה מטמון פניה
פועלים הייתי צריך שיקשו אותה
עקשו שקששת אותה בא וטל פך אמר הקדוש
ברוך הוא לאברהם אותן אוכלוסין
שהרגת קוצים פסוחים
היו הדא הוא דכתוב (ישעי' ל"ג) והיו עמים משופרות סיד
מאי ויפ לך ולא יכוב איד שמואל בר
נחמני אמר ר' יוחנן הוי"ח עבדן של מחשבי
קיצין שהיו אומרים כיון שהגיע את הקץ
ולא בא שוב אינו בא אלא חכה לו שנאמר
אם יחמהמה חכה לו שמת ראמר אנו
מחזין והוא אינו מוכה חל לכן יחכה ה'
ונכונם ולכן ירום להחמם וכי מאחר שאנו
מחכים והוא מוכהנו מעכב מרת הדין
מעכבת וכי מאחר שמרת הדין מעכבת אנו
למה מחזין לקבל שכר שנאמר 'אשר כל'
הכילו':
שמהידוע שימשך נזק גדול מן ידיעת הקץ. כי
הדורות הקודמים היודעים שהגאולה לא תהיה
בימיהם לא יקדשו את פני ה' לבקש על
הגאולה ועל התמורה. וכן פרש בעקבה על
המדרש האומר וילקוט שמעוני קטו,ט):
לבקש על יעקב לגלות הקץ. אמר הקב"ה:
'ולא אתי קראת יעקב' (ישעיה מנבא), וזה
לומר שלא קיימת חס על כבודו. כי מידעה רז'
ימשך נזק זה שלא יקראו אותי ולא יבקשו פני
הדורות הקודמים, ויבקשו לישב וישבה של
קבע בארצות העמים להיות להם ארצה,
וכמתאשים מי הגאולה.

על משמרתו אעמדה ואתיבה על
מזר ונאפה לראות מה ידבר לי ומה אשיב על תוכחתי:
ויעני יהוה ויאמר כתב חזון וכאר על הלחות למען ירוח
קדרא בו: כי עוד חזון למועד ויפה לקח ולא יכוב אס'
יתמחה חפדלו כיבא יבא לא יאחד: הנה עקלה לא'
ישרה נפשו בו וצדיק באמתו יתהו:
ויקרא אל בניו ויהודה אתה יודוך אחיך יודך בעלף איבך ישמתיו לך בני
אביך: גור ארזה יהיה משפר בני עליה ברע בני כהנה
וכלביא בני יקבנו: לא יסוד שבט מיהודה ויחזק מבין
רגליו עד כירבא שילה ולי יקחת עמים: אסרו לגנן עירה
ולשקרה בני אהנו כבס בניו לבשו וכבדו עבדים סוהתי:
חללי עינים מינו ולבדו שנים מחלב:
בני יוסף בן פרד
עליו ענין בנות צדעה על שור: וימרהו ודכו וישטמהו
בעלי העינים: ותשב באיתן קשתו ויפזו וזעו ידיו מיר
אביו יעקב משם רעה אבן ישראל: מאל אביו ויעורך
ואת שור ויברוך ברכת שמים מעל ברכת הרוחם רבצת
תחת ברכת שדים ורוחם: ברכת אביו גבור וברכת הורי
עד תתות לבצעת עולם תהיו לראש יוסף ולקדקדו נור
אחיו:
בגניזו זאב יוסף בבקר ואכל עד ולערב וחלק שלל: כל
אלה שבטי ישראל טעם עשר וזאת אשר דבר להם אביהם
ויברך אותם איש אשר בברכתו ברך אותם:
תורה צוה לנו משה מן השם קהלת יעקב: ויהי בישון מלך
בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: ויהי ראובן ואל ימות
ויהי מתינו מספר:
וזאת ליהודה ויאמר שמע
יתהו קול יהודה ואל יעמו תביאנו ידיו רב לו ועור מצרי
יתהו:
וליו אמר תמור וארדך לאיש חסידך אשר נפיתו במשה
תריבחו עליו מריבה: האמר לאביו ולאמו לא ראתיו ואת
אחיו לא הכיר ואת בניו לא דעו כי שמרו אמרתך ובריתך
ויצרו: וזרו משפטיו ליעקב ותורתך לישראל ישמו קטורה
באפך וכליל על מוזבחך: בודך יהיה חילו ופעל ידיו תרצה
מחך מתנים קמו ומשאיו מן יקבנו:
אמר ידיו יהיה ישכן לבצעת עליו חפר עליו כל היום ויבן
אמר ידיו יהיה ישכן לבצעת עליו חפר עליו כל היום ויבן
מפתו שכן:
מפתו שמים משל ומתחת דבצת תחת: וממנו בנות שמש
וממנו גרש ורחים: ומראש הרריקים וממנו גבעות עולם:
וממנו ארץ ומלאה ורעון שכני סנה תבואתה לראש יוסף
ולקדקדו נור אחיו: בכור שורו הדר לו וקדו ראם קריתו בהם
עמים יגשו וחדו אפסו ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי
מנשה:
מענה אלהים קנים ומתחת
זרעת עולם ויגרש מפתך איבך ויאמר השמר: וישכן ישראל
בטח בוד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אר שמו יעורפו
מל: אשיתך ישראל מי כמות עם נוטע ביהוה כגן עורך
ואשיתך בנותך ויבשנו איבך לך ואתה על בנותימו
תנוד:

על משמרתו אעמדה ואתיבה על
מזר ונאפה לראות מה ידבר לי ומה אשיב על תוכחתי:
ויעני יהוה ויאמר כתב חזון וכאר על הלחות למען ירוח
קדרא בו: כי עוד חזון למועד ויפה לקח ולא יכוב אס'
יתמחה חפדלו כיבא יבא לא יאחד: הנה עקלה לא'
ישרה נפשו בו וצדיק באמתו יתהו:
ויקרא אל בניו ויהודה אתה יודוך אחיך יודך בעלף איבך ישמתיו לך בני
אביך: גור ארזה יהיה משפר בני עליה ברע בני כהנה
וכלביא בני יקבנו: לא יסוד שבט מיהודה ויחזק מבין
רגליו עד כירבא שילה ולי יקחת עמים: אסרו לגנן עירה
ולשקרה בני אהנו כבס בניו לבשו וכבדו עבדים סוהתי:
חללי עינים מינו ולבדו שנים מחלב:
בני יוסף בן פרד
עליו ענין בנות צדעה על שור: וימרהו ודכו וישטמהו
בעלי העינים: ותשב באיתן קשתו ויפזו וזעו ידיו מיר
אביו יעקב משם רעה אבן ישראל: מאל אביו ויעורך
ואת שור ויברוך ברכת שמים מעל ברכת הרוחם רבצת
תחת ברכת שדים ורוחם: ברכת אביו גבור וברכת הורי
עד תתות לבצעת עולם תהיו לראש יוסף ולקדקדו נור
אחיו:
בגניזו זאב יוסף בבקר ואכל עד ולערב וחלק שלל: כל
אלה שבטי ישראל טעם עשר וזאת אשר דבר להם אביהם
ויברך אותם איש אשר בברכתו ברך אותם:
תורה צוה לנו משה מן השם קהלת יעקב: ויהי בישון מלך
בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: ויהי ראובן ואל ימות
ויהי מתינו מספר:
וזאת ליהודה ויאמר שמע
יתהו קול יהודה ואל יעמו תביאנו ידיו רב לו ועור מצרי
יתהו:
וליו אמר תמור וארדך לאיש חסידך אשר נפיתו במשה
תריבחו עליו מריבה: האמר לאביו ולאמו לא ראתיו ואת
אחיו לא הכיר ואת בניו לא דעו כי שמרו אמרתך ובריתך
ויצרו: וזרו משפטיו ליעקב ותורתך לישראל ישמו קטורה
באפך וכליל על מוזבחך: בודך יהיה חילו ופעל ידיו תרצה
מחך מתנים קמו ומשאיו מן יקבנו:
אמר ידיו יהיה ישכן לבצעת עליו חפר עליו כל היום ויבן
אמר ידיו יהיה ישכן לבצעת עליו חפר עליו כל היום ויבן
מפתו שכן:
מפתו שמים משל ומתחת דבצת תחת: וממנו בנות שמש
וממנו גרש ורחים: ומראש הרריקים וממנו גבעות עולם:
וממנו ארץ ומלאה ורעון שכני סנה תבואתה לראש יוסף
ולקדקדו נור אחיו: בכור שורו הדר לו וקדו ראם קריתו בהם
עמים יגשו וחדו אפסו ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי
מנשה:
מענה אלהים קנים ומתחת
זרעת עולם ויגרש מפתך איבך ויאמר השמר: וישכן ישראל
בטח בוד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אר שמו יעורפו
מל: אשיתך ישראל מי כמות עם נוטע ביהוה כגן עורך
ואשיתך בנותך ויבשנו איבך לך ואתה על בנותימו
תנוד: